

Godot-tól Miss Arizonáig

Tizenhat évvel ezelőtt, 1965-ben nyílt meg a Thália Stúdió. Ma már az ilyen jellegű színházak mindennapos jelenségnek számítanak — akkor csak a lengyelek előztek meg bennünket a szobaszínházzal; a Thália új utakat tört a stúdió létrehozásával.

Már az első bemutató (Beckett: *Godot-ra várva*) jelentős sikert és új hangot jelentett színházművészetünkben. A stúdió ezt követően főként mai magyar írók műveinek biztosított pódiumot; itt mutatták be a többi között Csurka *Ki lesz a bálánya?*, Görgey Gábor *Komámasszony, hol a stukker?*, Fekete Sándor *Akar-e Ön író lenni?*, **Eörsi István** *Sírkő és kakaó* című művét.

1976-tól ötéves szünet következett, míg 1981 december elején újjászületett a Thália Stúdió. Ösbemutatóval nyitotta meg kapuit: Fedor—Szilágyi—Rátonyi *Miss Arizonáját* tűzte műsorára azon a helyen, ahol a második világháború előtt Rozsnyai Sándor hírneves Arizona mulatója működött. Itt most sem módunk, sem helyünk a biztos sikerre számítható produkció s a színészi alakítások méltatására, inkább arról ejtenénk néhány szót, milyen tervek foglalkoztatják a színház vezetőit, művészeit.

A Miss Arizona után Peter Hacks *Ádám és Éva* című művét tűzik műsorára, ezt Csörsz István első drámája követi. Akárcsak a múltban, ezután is, főként mai magyar írók új műveit szeretnék bemutatni, „nyitott színházzá” kívánják tenni a stúdiót, ahol helyet kapnának kísérleti produkciók, fiatal rendezők, színész-teamek. „Én a munkaterápia híve vagyok — mondja *Kazimír Károly* —, azt szeretném, ha nálunk mindenki bőségesen el lenne látva feladatokkal.”

Mindezt alátámasztandó beszámolt arról, hogy a stúdióban — a 96 személyt befogadó, intim hangulatú helviség erre módot nyújt — a színház művészei számára előadóesteket rendeznek. *Szirtes Ádám* és *Mikó István* után *Szabó Gyula* és *Sütő Irén* mutatkozik be önálló műsorával.

(Kárpáti)